

BOGDÁN LÁSZLÓ

Orosz ábrándok

sztyepan pehotnijnak
az elágazó ösvények kertjébe

1.

*a gondolat átszökell a határon
sokan követik vonatokon szánon
a láthatáron szuzdal tornyai
köröskörül halottak árnyai*

2.

*és kitalálunk majd egy orosz költőt
kijevben fog élni vorkutában
lesz életében egy-két naplemente
szerelmét öleli a ragyogásban*

*dehát végül azt a köpést is őrzöm
arconköptek azon a bolond őszön
mikor oroszhon egén fellegek
sötétlettek a középszer felett*

*kijevben fog élni szamarkandban
napnyugták is lesznek életében
tatjánát szereti rátör a sötét
és hazáját meg is halna érte*

3.

*a mi költőnk ím az orosz rulett
az áldozat lám nem kell senkinek
arcuköpiük rugdossák nem felel
még jó ha beérheti ennyivel
jó ha nem veszik el életét
a muzsik amúgyse mondja hogy elég
kavaroghatnak oroszhon felett
fekete százak viharfellegek*

még jó ha életét menekítheti
 ha a szerelmét megölelheti
 véres seb a szívében nyirfák
 kiirtott árnyaitól dúlt ország
 gyászoló nyirfaanyácskák alatt
 muzsikok fekszenek az áradat
 sodorja őket kavarog az ár
 a költő nem hallgathat kiabál

4.

s a vége mi lesz? ugyan mi lehet?
 a felelősség nem kell senkinek
 a bátorság soha nem tömegevény
 ha sötét zabálja tűnik a fény

5.

és kitalálunk majd egy orosz költőt
 b.p. sztyepan pehotnijt kitalálta
 a szigetekre szánon mentek ketten
 a keresztútnál vártak tatjánára

cetli kavargott helyükön fehér
 volt mint a hó és veres mint a vér
 az üzenetük idemásolom
 közvetíték szakmai ártalom

„jó volna lenni még talán de
 mit is tegyek ha nem lehet
 a szótáradba írj be s néha
 lapozz fel engem és leszek”

1995. szeptember 26.